درباره همه دعواهایی که حول و حوش نظارت بر محتوای شبکه نمایش خانگی شکل می‌گیرد

تنظیم‌گری هم راه و چاه دارد

میلاد جلیل‌زاده
خبرنگار گروه فرهنگ

بخش عمده‌ای از هنرمندان بابت روشن و واضح نبودن معیارهای ممیزی در ایران سال‌هاست که گله‌مند هستند. گاهی اثری مجوز می‌گیرد که همه را شوکه می‌کند و گاه به اثری مجوز نمی‌دهند که دلایل ممیزی‌اش یک لطیفه تاریخی می‌شود. بخش قابل توجهی از عدم قطعیت معیارها درخصوص ممیزی به‌ویژه جایی که به فیلم و سریال مربوط می‌شود، به تغییر دولت‌ها در کشور برمی‌گردد. دولت‌ها عوض می‌شوند و وزرای ارشاد هم تغییر می‌کنند و روی همین حساب خیلی چیزها جابه‌جا می‌شود. هیچ دولتی نیست که سانسور نکند و اتفاقا فرق این جناح و آن جناح صرفا در کم یا زیاد بودن میزان سانسور نیست، در نوع آن هم هست. مثلا در دولت قبل چندین فیلمنامه که درباره مجاهدین خلق نوشته شده بودند، در هزارتوی پروانه نمایش گیر افتادند و حتی در بعضی موارد به عوامل فیلم گفته می‌شد که سناریوی آنها گم شده است؛ اما دولت قبل‌تر که از جناح سیاسی متفاوتی بود، روی موارد دیگری حساسیت نشان می‌داد. به هر حال مجوز یک فیلم از جانب دولت، به معنای نمایش بی‌دردسر آن نبود. خیلی راحت یک عده می‌توانستند مقابل سالن سینما تجمع کنند و با چند شعار و پلاکارد، فیلمی را که از دولت مجوز گرفته، به دردسر بیندازند. موازی با این اتفاقات، قالب دیگری از فیلمسازی و سریال‌سازی در ایران شکل گرفت و جا افتاد که نه با پرده سینما و نه ویدئوکلوپ و سی‌دی‌های قابل فروش در سوپرمارکت یکی بود، نه با آنتن تلویزیون.

سریال‌های شبکه نمایش خانگی که تولیدشان ابتدا با همکاران سابق تلویزیون به راه افتاد، در اوایل کار به چشم یک تجارت شکست‌خورده دیده می‌شدند. در ابتدا بستری برای پخش این محصولات نبود جز لوح‌های فشرده و هزینه‌هایی که برای تولید آثار می‌شد و با توجه به قابلیت محدود و شکننده فروش آنها منطق مالی نداشت. اولین سریالی که ادعا می‌کرد به سود مالی رسیده، «شهرزاد» بود که آن هم بعدها مشخص شد از منبع پول‌های آلوده تامین شده است. بی‌سرانجام بودن برخی از سریال‌ها مثل «قهوه تلخ» یا «قلب یخی» از مهم‌ترین موارد اشکال مخاطبان بر شبکه نمایش خانگی آن سال‌ها بود. سریال‌هایی که هیچ‌گاه پاسخگوی بلاتکلیفی مخاطبان‌شان نبودند.

به هر حال این وضعیت تا زمان شروع به کار و جا افتادن چند VOD ایرانی ادامه پیدا کرد و پس از آن، هم یک‌سری سریال در این پلتفرم‌ها ساخته شد و بعضی از فیلم‌های سینمایی اولین اکران‌شان را در همین بستر تجربه کردند. در ایام پاندمی کرونا که با اواخر دولت قبل همزمان بود و درگیری‌های اقتصادی اجتماعی و سیاسی متعددی در کشور وجود داشت، کسی زیاد به محصولات شبکه نمایش خانگی بسنده نمی‌کرد اما وضعیت در همین مدار نماند. بالاخره دوباره سرها به این سمت چرخید و تحت شرایطی که ضعف سیمای ملی در تولید فیلم و سریال، جای هیچ انکاری باقی نگذاشته بود، محصولات همین فرم‌ها در مقیاسی وسیع به خانه‌های مردم راه پیدا کرد. حالا با چیزی طرف بودیم که نه فیلم بود تا عده‌ای بتوانند آن را حتی اگر مجوز دارد از پرده پایین بکشند، نه به شکل غیرقانونی منتشر می‌شد. این وضعیت جدید پرسش‌های جدیدی را پیش‌رو قرار می‌داد. با خطاهای احتمالی در این حوزه، یعنی ساخت سریال و سایر محتواهایی که قرار است در بسترهای متعلق به بخش خصوصی اکران شوند چگونه باید برخورد می‌شد؟ خیلی‌ها از رفتارهای غیرقانونی در شبکه نمایش خانگی نگران بودند اما در صداوسیما هم شکل دیگری از نگرانی به چشم می‌خورد. فضای نمایش خانگی علنا و عملا دست می‌گذاشت روی سوژه‌ها، پرداخت‌ها و فضاهایی که تلویزیون یا نمی‌توانست یا نمی‌خواست سراغ‌شان برود.

کم‌کاری و ضعف در تلویزیون هم مزید بر علت شد تا پلتفرم‌ها را رقبای قدری برای خودش ببیند و حتی به وحشت بیفتد. حالا دو موضوع به‌طور همزمان و موازی پیش آمده بود؛ لزوم نظارت بر محصولات شبکه نمایش خانگی از یک سو و رقابت این شبکه‌ها با تلویزیون از سوی دیگر، هر دو مساله شدند. از طرف دیگر افزایش بیش از حد نفوذی که شبکه نمایش خانگی در جامعه داشت، مسائلی برای ساختار فرهنگی کشور پدید می‌آورد. اولین لایه از مخاطبان این پلتفرم‌ها طبقات بالاتر جامعه هستند؛ یعنی آنهایی که توانایی و دغدغه خرید اشتراک‌شان را دارند و پس از آن کپی‌های محصول در بستر وب و فضای مجازی قرار می‌گیرد. باقی مخاطبان که عمدتا به لایه‌ها و طبقات پایین‌تر برمی‌گردند آثار را مجانی می‌بینند چون لایه اول مخاطبان پول را پرداخته‌اند و محصولات طبق سفارش و سلیقه همان لایه اول تولید شده است. این باعث می‌شود که در خلأ حضور موثر صداوسیما هنر عام ایران از رنگ و بوی ملی دربیاید و به سمت سلایق و علایق یک طیف و طبقه به‌خصوص کانالیزه شود. چنین چیزی در سینما هم اتفاق افتاده و دلیل آن تمرکز سالن‌سازی‌ها در پایتخت، خصوصا مناطق مرفه آن است.

حالا با چند موضوع طرفیم؛ کم‌کاری و ضعف صداوسیما در تولید سریال و محصولات سرگرمی‌ساز، اصرار پلتفرم‌ها بر قاعده‌شکنی و ناهنجاری به جهت دیده شدن و لزوم نظارت مهندسی فرهنگ، تهدید شدن ساحت ملی فرهنگ و طبقاتی شدن آن، فرار از صداوسیما از رقابت با پلتفرم‌ها و آزمودن هر راه دیگری به جز تلاش برای ارتقای سطح کارها و چندین مورد دیگر. گذشته از اینکه اساسا کار پلتفرم‌ها درصورتی که تلویزیون از رونق بیفتد و فضای فرهنگی به‌طور کامل در دست بخش غیرملی و غیرفراگیر قرار بگیرد ترسناک خواهد بود، به‌هرحال VOD پدیده‌ای است که به کشور ما هم وارد شده و نمی‌توان واقعیت وجود آن را در نظر نگرفت.

حالا چه کسی باید بر این پلتفرم‌ها نظارت کند؟ غیر از سانسور و توقیف آیا روش دیگری از جمله جریمه نقدی، برای برخورد با موارد تخلف وجود ندارد؟ ضمانت اجرایی برای تذکرات و ممیزی‌ها چیست؟ از آن‌سو اگر نهاد نظارت‌کننده، به غلط از یک محصول ایراد گرفت و باعث صدمات مالی به بخش خصوصی شد، صاحبان اثر به کجا می‌توانند شکایت کنند و آیا غرامت ضرری که کرده‌اند پرداخت می‌شود؟

به نظر می‌رسد به نهادی فراگیر و بالادستی نیاز داریم که نه منتزع از دولت باشد، نه با تغییر هر دولت لحن آن تغییر کند. همچنین این نهاد باید با مجلس و قوه قضائیه رابطه ارگانیک شخصی داشته باشد و سایر نهادهای حاکمیتی هم تا آنجا که لازم است با آن ارتباط داشته باشند. چنین نهادی می‌تواند وظیفه نظارت بر اموری مثل ممیزی و تنظیم‌گری شبکه نمایش خانگی را رصد کند و تحت نظر داشته باشد و حتی خود سازمان صداوسیما و کیفیت کار در آن هم می‌تواند تحت رصد این نهاد قرار بگیرد.

گزارش

مهندسی فرهنگ در ۴ گوشه دنیا

تنظیم‌گری و نظارت بر محتوای رسانه‌های صوتی، تصویری و مکتوب در تمام کشورهای دنیا وجود دارد منتها روش‌های اعمال آن متفاوت است. به عبارتی بعضی از دولت‌ها روی نکاتی ممیزی دارند که یکسره در دستورکار ما نیست و برعکس، در مواردی که ما به شدت حساس هستیم، ممیزی برایشان معنا ندارد. اما فارغ از جنس محتوایی این نظارت‌ها، شیوه اعمال آن موضوع دیگری است که می‌تواند مورد توجه ما هم باشد. در آمریکا انجمن تصاویر متحرک که اختصارا به MPAA معروف است، وظیفه نظارت بر فیلم‌ها و سریال‌ها را برعهده دارد و از جمله معروف‌ترین اقدامات آن رده‌بندی سنی آثار است. در کشورهای دیگر هم به روش‌های مختلف این نظارت‌ها اعمال می‌شوند که می‌توان چند مورد را با توجه به بعضی از جزئیات قوانین مورد بررسی قرار داد و از رهگذر آن به نکاتی درمورد تنظیم‌گری و ممیزی در ایران پی برد.

انگلستان چارچوب قانونی در بریتانیا، چهارچوبی همگراست که در آن پخش پهن‌دامنه، مخابرات، ارتباطات رادیویی و اینترنت در محدوده قانون به نام «قانون ارتباطات بریتانیا» گنجانده شده است. آفکام به‌عنوان نهاد همگرا عمل می‌کند که پاسخگوی تنظیم‌گری این محدوده است. سایر نهادهای تنظیم‌گر، پاسخگوی حفاظت از اطلاعات و محتوای تبلیغات در همه پلتفرم‌ها هستند، اگرچه تبلیغات در رسانه‌های پخش پهن‌دامنه در حوزه فعالیت آفکام نیز هست. یکی از بخش‌های کلیدی در این قانون، خودتنظیمی و رویکرد سهل‌گیرانه در نظم‌بخشی به فضای رسانه‌هاست که در عملکرد آفکام نمایان شده اما مقررات‌گذاری مستقیم و تجویزی همچنان در کانال‌های تلویزیونی و رادیویی باقی مانده است. خدمات غیرخطی مانند ویدئوی مبتنی بر تقاضا نیز -که مطابق رهنمود خدمات صوتی-تصویری اتحادیه اروپا در محدوده کاری آفکام بود- در سال ۲۰۱۰ به نهادی به نام انجمن تلویزیون‌های مبتنی بر تقاضا واگذار شده است. نهاد اصلی تنظیم‌گر رسانه‌های صوتی-تصویری در بریتانیا آفکام است. این نهاد در پاسخ به روند همگرایی حوزه‌های مخابراتی و رسانه‌ای به کام ۵ نهاد تنظیم‌گر مستقل بریتانیا شامل کمیسیون استانداردهای پخش پردامنه، کمیسیون تلویزیون‌های مستقل، دفتر ارتباطات راه‌دور، نهاد رادیو و آژانس ارتباطات رادیویی شکل گرفت. درحال حاضر آفکام به‌عنوان نهاد اصلی تنظیم‌گر، بر فعالیت اکثر رادیو تلویزیون‌های بریتانیایی نظارت می‌کند و در سال ۲۰۱۷ تنظیم‌گری بی‌بی‌سی که پی‌شتر برعهده هیات‌امنایی بی‌بی‌سی بود به آفکام واگذار شد.

۶ حوزه فعالیت آفکام نیز عبارتند از:

یک) اطمینان از استفاده بهینه از طیف فرکانسی

دو) اطمینان از قابل دسترس بودن خدمات مثل باند پهن برای تمامی مردم بریتانیا

سه) اطمینان از حضور متنوع خدمات رادیو و تلویزیونی با کیفیت و جذابیت بالا

چهار) حفظ تکثر در فرآیند مجوزدهی پخش پهن دامنه

پنج) اعمال مقررات کافی برای حفظ مخاطب از محتوای مضر و نامناسب

شش) اعمال مقررات کافی برای حفظ مخاطب از نقض حریم خصوصی

فرانسه تنظیم رسانه‌های صوتی- تصویری در فرانسه سه بازیگر اصلی دارد: نخست، دولت با مرجعیت نخست‌وزیر، سیاست‌های عمومی برای رسانه به‌ویژه رسانه‌های پخش پهن‌دامنه و حوزه‌های مرتبط با تنظیم قوانین و احکام را طراحی می‌کند. در این فرآیند چند وزیر با مدیریت وزارت فرهنگ و ارتباطات، وزارت امور مالی و وزارت صنایع مشارکت می‌کنند. در برخی موارد از مشاوره عمومی نیز استفاده می‌شود. دو دپارتمان ویژه مسئول گردآوری داده‌ها و مطالعات کارشناسی سیاست‌ها هستند؛ یکی از آنها دپارتمان توسعه رسانه ذیل نخست‌وزیر است و دیگری مرکز ملی سینماست که ذیل وزارت فرهنگ فعالیت می‌کند.

دوم، نقش قانونگذاری مجلس با تصویب قوانین مرتبط است. تحت ساختار قانونی فرانسه، قوانین وارد کلیات می‌شوند و اصول و اهداف و قواعد کلیدی را بیان می‌کنند. هرساله مجلس بودجه رادیو و تلویزیون‌های عمومی فرانسه و همچنین صورت وضعیت مالی آنها را تصویب می‌کند. در این فرآیند اعضای متخصص مجلس نظرات‌شان را راجع به فعالیت‌های پخش پهن‌دامنه تحت گزارشی اعلام می‌کنند.

سوم، نهادهای ویژه تنظیم‌گر که فعالیت‌های این حوزه را پایش می‌کنند. سی‌اس‌آ، اصلی‌ترین و کلیدی‌ترین نهاد در این خصوص است. نهادهای دیگر شامل «شورای رقابت» است که میزان تطابق رفتار سازمان‌های پخش را با قوانین تجارت و رقابت منصفانه بررسی می‌کند و «آرسپ» که مسئول زیرساخت‌ها و خدمات مخابراتی است. در حوزه ارائه خدمات ویدئوی درخواستی، تفکیک وظایف به این شکل است که این مسائل محتوایی برعهده سی‌اس‌آ و مسائل مرتبط با توزیع برعهده آرسپ است.

رویکرد تنظیمی در حوزه‌های رسانه‌ای، فرهنگی است اما در حوزه‌های مخابراتی رویکرد اقتصادی است که این دو رویکرد در رسانه‌های جدید با هم تلاقی خواهند داشت. ادغام دو نهاد اصلی مرتبط با حوزه رسانه و مخابرات، در یک نهاد مانند آنچه در بریتانیا وجود دارد، همواره با این نگرانی همراه بوده است که فرهنگ قربانی اقتصاد شود، بنابراین ضمن حفظ دو جایگاه مجزا سعی شده، همکاری نزدیکی در حوزه‌های مرتبط شکل گیرد. نهاد تنظیم‌گر رسانه‌های صوتی-تصویری سی‌اس‌آ، در فرانسه یک نهاد مستقل قانونی به‌شمار می‌رود و وظایف این نهاد عبارتند از:

۱) حفظ چندصدایی (پلورالیسم)

۲) تضمین صحت و راستی اطلاعات

۳) نظارت بر برنامه‌های رادیو و تلویزیون درطول مدت تبلیغات انتخاباتی

۴) تخصیص فرکانس به اپراتورهای مختلف

۵) نظارت بر طیف فرکانسی مورد استفاده ایستگاه‌های رادیو تلویزیونی

۶) نظارت بر پخش پهن‌دامنه به‌منظور تضمین رعایت حقوق انسانی، پذیرش اصل حمایت از کودکان

۷) ترویج زبان فرانسوی

۸) توسعه و اشاعه کارهای هنری و فکری، پرورش مفاهیم علمی فنی و مدنی، توجه به محیط‌زیست و توسعه پایدار و سواد رسانه‌ای.

اهداف کلیدی آرسپ به‌عنوان نهاد تنظیم‌گر مستقل مخابرات هم این چنین ذکر شده است:

۱) رقابت منصفانه و متوازن برای بهره‌مندی مردم از خدمات مخابراتی با قیمت مناسب

۲) تسهیل توسعه بازار و اقتصاد با نوآوری و سرمایه‌گذاری و درنهایت تولید شغل

۳) ایراد مشوق‌هایی برای توسعه دیجیتال.

بودجه این نهاد از سوی مجلس تعیین می‌شود و آرسپ موظف است هرسال گزارش عملکردش را به روسای مجلس عوام و سنا، رئیس‌جمهور، نخست‌وزیر و وزرای ذی‌ربط ارائه دهد. آرسپ باید در هر تصمیمی که حوزه رادیو و تلویزیون را تحت‌تاثیر قرار می‌دهد، نظر سی‌اس‌آ را قبل از نهایی شدن اخذ کند. به همین ترتیب سی‌اس‌آ باید آرسپ را در روند تصمیماتی که این نهاد را تحت‌تاثیر قرار می‌دهد، مشارکت دهد، به علاوه این دو نهاد کارگروه مشترکی برای موضوعاتی ایجاد کرده‌اند که بین دو حوزه همپوشانی دارد.

چارسو

خانه سینما مصوبات نمایش خانگی را مأیوس‌کننده می‌داند

خانه سینما درباره مصوبات اخیر شورای عالی انقلاب فرهنگی بیانیه صادر کرد. به گزارش روابط‌عمومی خانه سینما، متن این بیانیه به نقل از رسول صدرعاملی، سخنگوی هیات‌مدیره خانه سینما به این شرح است: «جامعه اصناف سینمای ایران براساس وظایف ذاتی و قانونی خود و برای شکل‌گیری مناسبات و مقررات کسب‌وکار مرتبط با اعضایش، اخبار تازه‌منتشرشده از مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی درباره نظارت درحوزه نمایش خانگی و مباحث مطرح‌شده درمورد صدور مجوزهای سینمایی را مایوس‌کننده و مخالف پیشرفت اقتصاد هنرصنعت سینما می‌داند و انتظار دارد تا مقامات و نهادهای مسئول اصرار بر بنیان‌های دیرین و منسوخ را کنار گذاشته و براساس طراحی شیوه‌های نوین تنظیم‌گری، متناسب با مقتضیات معاصر و عرف پذیرفته‌شده جامعه، اقدام کنند. افزایش فشار روانی به هنرمندان و تاکید بر صدور مجوزهای متعدد و سانسورهای بیشتر آثار نمایش خانگی و سینمایی، تنها بحران‌های حوزه فرهنگ را پررنگ‌تر می‌کند و باعث خواهد شد شبکه‌های تلویزیونی خارج از ایران تقویت شوند، مهاجرت سینماگران و تولید فیلم‌های خارج از قاعده افزایش یابد، فرصت‌های اقتصادی سینمای ایران از میان برود، بیکاری و فشار اقتصادی هنرمندان افزایش یافته و درنهایت مخاطبان ناامید و ناراضی شوند. خانه سینمای ایران می‌خواهد تا شورای عالی انقلاب فرهنگی و هر نهاد مرتبط دیگر، ضمن تجدیدنظر و تصحیح مصوبات مربوطه برای تصمیم‌گیری در مورد مدیریت بر وضعیت هنرصنعت سینما و نمایش خانگی به دست‌اندرکاران متخصص حرفه‌ای و هنرمندان رجوع کند.»

«غریب» بهترین اثر لطیفی است

محمدتقی فهیم، منتقد در گفت‌وگو با فارس درباره فیلم «غریب» گفت: «غریب فیلم مهمی است و در کارنامه سازندگان آن، عنقا و لطیفی، بهترین کار است، اما فیلم موردعلاقه من نیست. این که می‌گویم فیلم مورد علاقه من نیست از روی سلیقه شخصی نیست، بلکه براساس ارزیابی اثر براساس معیارهای سینمایی این را می‌گویم.» وی افزود: «مشکلات خود فیلم سبب می‌شود تا نتواند ارتباط لازمی را که باید با بیننده برقرار کند. من فیلم را به دو بخش فیلمنامه و اجرا تقسیم می‌کنم. فیلم در بعد اجرا توانسته تا حدی کار را دربیاورد، هرچند که ایراداتی دارد. خنده‌های حمیدیان اغراق شده است هرچند که در مجموع بازی قابل قبولی دارد یا احمدی از پس نقش برآمده اما لحظاتی اجرای گل‌درشتی دارد، اما در مجموع فیلم ضربه اصلی را از فیلمنامه می‌خورد و از این فیلمنامه اجرای بهتری نمی‌توان انتظار داشت.» او درباره شخصیت شهید بروجردی گفت: «ما یک محمد بروجردی داریم که یکی از قهرمانان ملی ما در جنگ بوده و یکی از شجاع‌ترین و مبارزترین آنها؛ حال همزمان یک خوش‌رویی، لبخند و مهربانی هم داشته است، اما این در فیلم به فردی دچار نوسان بدل گشته که نمی‌تواند تصمیم بگیرد. از اساس به‌گونه‌ای شده که انگار قرار است یک چریک پیش از انقلاب و یک فرمانده نظامی پس از انقلاب، حرف‌های باب دل بخشی از منتقدان امروز نظام را بزند و انگار جاهایی از اساس از زمان و مکان رخداد فیلم خارج می‌شود.»

شرطم برای کارگردانی نبودن بازیگر چهره بود

سروش محمدزاده، کارگردان «سوران» در گفت‌وگو با مهر درباره چالش‌های این سریال گفت: «سوران برای من یک چالش جدی و جدید بود و دوست داشتم کاری بسازم که تا حالا انجام نداده‌ام. در نتیجه وقتی چنین پیشنهادی به من ارائه شد، استقبال کردم که وارد یک چالش تازه شوم. در حوزه کاری خودم فضاسازی همیشه برایم جذاب‌ترین بخش بوده است که شامل همه فضاهای جغرافیایی، لباس و گریم می‌شود. به‌ویژه انتخاب بازیگران جدید یا چهره‌های کمتر دیده‌شده هم بخش دیگری از این فضاسازی است که از چالش‌های جذاب برای من هستند.» وی افزود: «من آثاری را که در این حوزه خصوصا تاریخ معاصر و جغرافیای کردستان ساخته شده بود را نگاه کردم و دوست داشتم مدلی با قصه برخورد کنم که اولا وامدار سایر آثار در این حوزه نباشد و اثر خودم باشد و دوم اینکه مخاطب تلویزیون در آن در نظر گرفته شود.» محمدزاده درباره انتخاب بازیگر برای این سریال گفت: «یکی از شروط ابتدایی من برای کارگردانی این بود که هیچ بازیگر عنوان‌داری با نام آشنایی در سریال نباشد. خدا را شکر تهیه‌کننده هم از ابتدا موافق بود. موافقت سفارش‌دهنده را هم توانستیم جلب کنیم. دلیلم هم این بود که همان باورپذیری که در ابتدا گفتم را به تصویر بکشیم.» وی ادامه داد: «این موضوع را هم از ابتدا توافق کردیم و اصلا سراغ چهره‌ای نرفتیم که «نه» بشنویم. در انتخاب‌هایمان دقت کردیم که صورت‌ها و شخصیت‌ها به چهره‌های واقعی در تاریخ نزدیک باشد.»

«فلش» و مشکل میلیاردی وارنرها

تحلیلگران اقتصادی سینما از خسارت بالای یک میلیارد دلاری کمپانی وارنر صحبت می‌کنند. در صحنه‌ای از فیلم «فلش»، کاراکتر ابرقهرمان داستان در مخمصه‌ای گیر می‌افتد که راه فرار ندارد و اهل فن می‌گویند مدیران برادران وارنر هم دقیقا دچار همین مشکل کاراکتر محوری اکشن ابرقهرمانانه خود شده‌اند. فلش دومین همکاری کمپانی با شرکت دی‌سی کامیکس و دنیای کمیک استریپی آن است، که امسال روانه پرده سینماهای آمریکا و بقیه کشورهای دنیا می‌شود. عدم استقبال تماشاگران از «فلش» و «شزم!» مدیران کمپانی برادران وارنر را به‌شدت نگران آینده محصولات مشترک ابرقهرمانانه‌اش با دی‌سی کامیکس کرده است. این در حالی است که جیمز گان، کارگردان معروف سینما که مدتی قبل به‌عنوان مدیر تازه دی‌سی کامیکس انتخاب شد، اعلام کرد قصد احیای ژانر ابرقهرمانانه این شرکت و کمپانی برادران وارنر را دارد. بالا بودن بسیار زیاد هزینه‌های تولید محصولات کمیک استریپی برادران وارنر و دی‌سی کامیکس، به‌عنوان عامل اصلی شکست سخت تجاری این تولیدات معرفی شده است. به گفته پل درگارابدیان، تحلیلگر سرشناس اقتصادی سینما «اگر فلش با افتتاحیه‌ای ۱۲۰ تا ۱۳۰ میلیون دلاری اکران عمومی‌اش را شروع می‌کرد و بازار چین و کره جواب بهتری می‌دادند، شاید می‌شد گفت که فیلم با موفقیت مالی نسبی روبه‌رو شود. اما با این رقم فعلی، فقط می‌توان گفت فاجعه در انتظار آن است. این نکته، آینده دو فیلم بعدی ابرقهرمانانه برادران وارنر را در هاله‌ای از ابهام فرو می‌برد.»

ادامه در صفحه ۱۳

ادامه از صفحه ۱۲

ترکیه در نگاه کلی می‌توان نهادهای متولی تنظیم‌گری رسانه‌ها را در ترکیه به سه گروه تقسیم کرد: یک) حکومت، دو) قوه مجریه و سه) اصناف. از اینها، دو گروه اول نقش عمده کنترل و نظارت بر رسانه‌ها را برعهده دارند.

اصلی‌ترین نهاد ناظر بر رسانه برودکست رادیو و تلویزیون در ترکیه را باید «شورای عالی رادیو تلویزیون» (RTUK) دانست که به‌طور مستقل از دولت، مسئول تنظیم‌گری پخش رادیو و تلویزیون است. این شورا در بدو تاسیس وظیفه صدور پروانه و مجوز پخش، تخصیص فرکانس و نظارت بر فعالیت رادیو و تلویزیون‌های خصوصی را داشت. تا پیش از تصویب قانون جدید در سال ۲۰۱۱، وزارت کشور مسئول سیاستگذاری رادیو و تلویزیون بود که صلاحیت نظارت بر شورای عالی رادیو و تلویزیون را نیز داشت اما در قانون جدید، شورا زیرنظر پارلمان قرار گرفته است. «شورای عالی رادیو و تلویزیون» ۹ عضو دارد که مجلس آنها را انتخاب می‌کند، از شرایط این افراد داشتن سن بالای ۳۰، حداقل چهارسال تحصیلات عالی، ۱۰ سال سابقه کار در موضوعات مرتبط با حرفه خودشان و برخورداری از دانش و تجربه حرفه‌ای کافی است. برای انتخاب ۹ عضو شورا، ۱۸ نامزد معرفی می‌شوند. نامزدها را احزاب حاضر به نسبت نمایندگانی‌ای که در مجلس دارند، معرفی می‌کنند. دوره عضویت در شورای عالی رادیو و تلویزیون ۶ ساله است و یک‌سوم اعضا هر دوسال تجدید انتخاب می‌شوند. اعضای شورا، رئیس و معاون‌رئیس را از میان خودشان انتخاب می‌کنند و دوره فعالیت رئیس و معاون رئیس دوسال است.

در سطح قوه مجریه، وزارت حمل‌ونقل و ارتباطات مسئول تنظیم مقررات تلفن‌همراه و اینترنت است. نهاد ناظر و تنظیم‌گر در بخش ارتباطات تلفن همراه و اینترنت «اداره فناوری اطلاعات و ارتباطات» (BTK) است. دیگر نهاد ناظر در سطح قوه مجریه، اداره کل مطبوعات و اطلاعات (DGPI) است. در حوزه رسانه‌های پخش پردامنه، در قانون جدید رادیو تلویزیون، ماده قانونی پیش‌بینی شده است که نوعی خودنظارتی محسوب می‌شود. این بخش نظارتی ذیل مجموعه اصناف تعریف می‌شود. براساس این ماده قانونی، رسانه‌های پخش پهن‌دامنه موظفند «نماینده‌مخاطبان» را با حداقل ۱۰ سال تجربه کار حرفه‌ای منصوب کنند تا با برقراری سازوکار نظارت مشارکتی و نظارت صنفی اعتراض‌های رسیده از سوی مخاطبان را به مقامات منعکس کنند و تا دستیابی به نتیجه پیگیر آنها باشند.

ماده ۸ قانون رادیو تلویزیون ترکیه ضوابطی را برای خدمات رسانه‌ای تعیین کرده است که نقض این ضوابط موجب اعمال مجازات می‌شود. در ۷ مورد از ضوابط فوق، نقض قانون بلافاصله منجر به اعمال جریمه می‌شود. این موارد عبارتند از:

۱) خدمات رسانه‌ای نباید ناقض موجودیت و استقلال جمهوری ترکیه، یکپارچگی ارضی و وحدت ملی، اصلاحات و اصول آتاتورک باشد.

۲) خدمات رسانه‌ای نباید با تبعیض قائل شدن درخصوص نژاد، زبان، دین، جنسیت، طبقه اجتماعی، منطقه و فرقه تحریک کننده تنفر و خصومت‌ورزی در جامعه باشد یا باعث شکل‌گیری احساس تنفر در جامعه شود.

۳) خدمات رسانه نباید تمجید یا تشبیه‌کننده ترور باشد. نباید سازمان‌های تروریستی را قدرتمند و موجه نشان دهد و نباید ویژگی‌های وحشتناک و باور سازمان‌های تروریستی را به‌تصویر بکشد. نباید اقدامات تروریستی و قربانیان آنها را به گونه‌ای ارائه کند که به‌نفع ترور باشد.

۴) خدمات رسانه‌ای نباید ارتکاب جرم جنایت و سازمان‌های جنایی را تحسین کنند و نباید روش‌های جنایی را آموزش دهد.

۵) خدمات رسانه‌ای نباید مبتذل باشد.

۶) خدمات رسانه‌ای نباید حاوی برنامه‌های ضدبرابری جنسیتی و تشویق کننده ستم و بهره‌کشی از زنان باشد.

۷) خدمات رسانه‌ای نباید تحریک کننده خشونت باشد یا منجر به حساسیت‌زدایی درقبال خشونت شود.

براساس این قانون اگر «تامین کنندگان خدمات رسانه‌ای» ضوابط فوق را نقض کنند باید با جریمه نقدی مجازات شوند. میزان این جریمه بسته به شدت نقض قانون شبکه رسانه‌ای و منطقه تحت‌پوشش بین ۲ تا ۵ درصد درآمد تجاری ماه قبل از تاریخ وقوع جرم خواهد بود. همچنین مبلغ جریمه نباید کمتر از هزار لیر برای شرکت‌های رادیویی و کمتر از ۱۰ هزار لیر برای شرکت‌های تلویزیونی و تامین کنندگان خدمات رسانه‌ای بر حسب تقاضا باشد. علاوه‌بر جریمه نقدی درخصوص ادامه پخش برنامه ناقض قانون یا تعلیق پخش برنامه تا ۵ نوبت و در رسانه‌های حسب تقاضا، درخصوص حذف برنامه، باید تصمیم‌گیری شود.

کره جنوبی در فوریه سال ۲۰۰۸ درپی همگرایی پخش پهن‌دامنه و مخابرات کره و بعد از مناقشات بسیار، کمیسیون ارتباطات کره (KCC) به‌عنوان مسئول توسعه فناوری پخش پهن‌دامنه، مدیریت طیف، مجوزدهی ایستگاه‌های تلویزیونی، مسئول رگولاتوری محتوا و تبلیغات، تایید و توصیه مجوز محتوا تعیین شد. در سال ۲۰۰۸ به‌دلیل رشد سریع نفوذ اینترنت در کره جنوبی (تقریبا صددرصد نوجوانان کره‌ای استفاده‌کنندگان از اینترنت هستند) و همین‌طور تلفیق رسانه‌های تلویزیونی با شبکه اینترنت، کمیسیون استانداردهای ارتباط کره با نام «کی‌سی‌اس‌سی» (Korea Communications Standards Commission) ایجاد شد تا محیط امنی را برای مردم کره درخصوص محتوای رادیو تلویزیون و فضای اینترنت ایجاد و همچنین برنامه‌های آموزشی برای ارتقای فرهنگ اینترنت مردم تولید کند. این نماد با مشارکت فعالانه خود در پروژه عظیم گرین‌آی قصد دارد پلی ارتباطی بین تنظیم قانونمند محتواها و خودتنظیمی محتواها از سوی مصرف‌کنندگان برقرار سازد. کی‌سی‌اس‌سی نهادی مستقل از دولت (که بودجه‌اش را از دولت تامین می‌کند) برای سنجش محتواهاست. این کمیسیون وظیفه بازنگری محتواهای پخش‌شده را برعهده دارد، این بازنگری براساس استانداردهای دقیق تجهیزشده از سوی این نهاد صورت می‌گیرد، البته شرکت‌های پخش پهن‌دامنه نیز داوطلبانه محتواها را قبل از پخش براساس استانداردهایشان بازنگری می‌کنند.

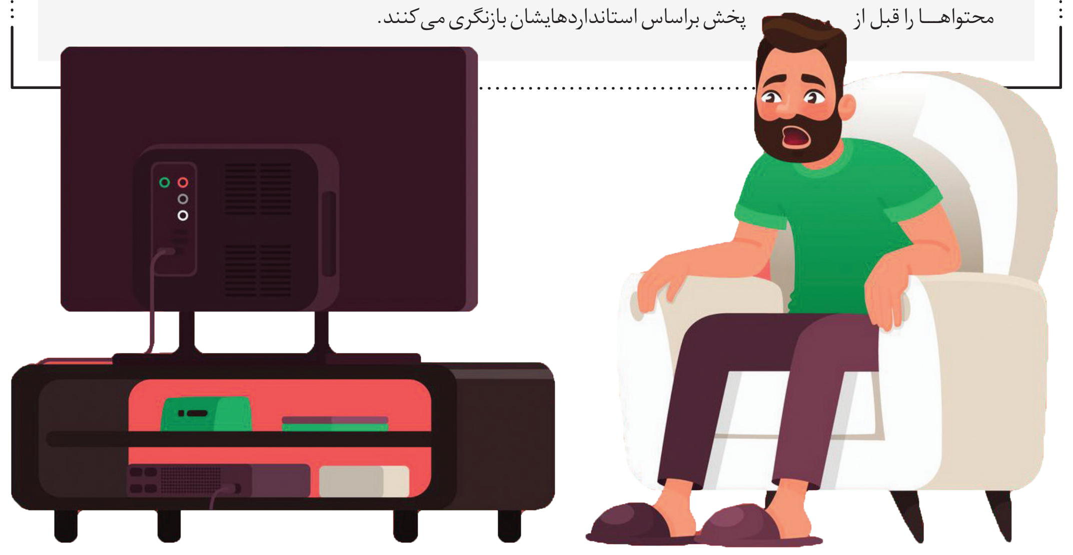

یادداشت

خطر مرگ نمایش خانگی؟!

مخالفت گسترده سینماگران با مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی

در سپردن اختیار نظارت بر سریال‌های خانگی به سازمان صداوسیما چه معنایی دارد؟

مصطفی قاسمیان
خبرنگار

درحالی که برای نزدیک به یک دهه، اختلاف در مساله تنظیم‌گری سریال‌های خانگی جنجال‌برانگیز بود، بالاخره شورای عالی انقلاب فرهنگی، این دست آثار و همچنین باقی انواع ویدئوهای اینترنتی را تعیین تکلیف کرد تا از این به بعد، تنظیم‌گری اقسام گوناگون ویدئوهای منتشرشده بر بستر اینترنت، برعهده یکی از دو دستگاه سازمان صداوسیما یا سازمان سینمایی باشد.

مسیر غیرمتعارف قانونگذاری

درحالی که برای نزدیک به دو سال، اخباری از مذاکرات میان سازمان صداوسیما و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای تعیین حدود نظارتی دو دستگاه در حوزه ویدئوهای اینترنتی به گوش می‌رسید، نتایج این مذاکرات به شورای عالی انقلاب فرهنگی سپرده شد تا با تصویب آن، محدوده قانونی نظارتی دو دستگاه روشن شود. این شیوه مقررات‌گذاری که بارها از سوی فعالان این عرصه نقد شده است، از سویی جز دور زدن مجلس شورای اسلامی به‌عنوان قوه قانونگذار کشور معنایی ندارد و از سوی دیگر، شأن سیاستگذاری و راهبری کلان شورای عالی انقلاب فرهنگی را در حد تصویب یک تفاهمنامه میان دو دستگاه پایین آورد و همچنین، در حوزه‌ای که به تصریح رهبر انقلاب، محدوده وظایف سیاستگذاری شورای عالی فضای مجازی است، دخالت شد. مسیر غیرمتعارف تصویب این مقرره، از این نکته بیشتر روشن می‌شود که متنی بسیار شبیه به آن، در لایحه برنامه هفتم توسعه نیز وجود دارد و به‌نظر می‌رسد به پیشنهاد صداوسیما که زمانی در پی گنجاندن نام ساترا در قانون یک‌ساله بودجه بود و با شکست مواجه شد، دولت در قانون ۵ ساله توسعه نیز این مقرره را آورده که البته به روشنی، جنس متفاوتی از قوانین توسعه دارد و مناسب این لایحه نیست. گویی تمام مسیرهای نامتعارف تصویب قانون طی شده تا این مقرره از مسیر اصلی آن که مجلس شورای اسلامی است، عبور نکند!

یک ابهام بزرگ

متن مصوبه یادشده شورای عالی انقلاب فرهنگی هنوز منتشر نشده است. اما پیش‌نویس این مصوبه با عنوان «تعیین الزامات ساماندهی حوزه صوت و تصویر فراگیر» در فضای مجازی به انتشار رسیده که البته مشخص نیست چقدر با مصوبه نهایی متفاوت است. از سوی دیگر ماده ۷۶ لایحه برنامه هفتم توسعه نیز که پیش از این ذکر آن آمد، متنی مشابه با پیش‌نویس منتشرشده دارد که احتمالا می‌توان از این دو سند دریافت متن مصوبه نهایی چیست. از جمله ابهاماتی که همچنان در این مصوبه وجود دارد، آن است که اساسا تعریفی برای اصطلاح فنی و تخصصی «صوت و تصویر فراگیر» انجام نداده است. با تعریف نشدن این عبارت پایه‌ای، مقررة‌گذاری در این حوزه با نقص جدی مواجه می‌شود. جالب اینکه به خلاف روال رایج تصویب قوانین در مجلس شورای اسلامی، در این مصوبه، تعریفی از رسانه‌های کاربرمحور نیز وجود ندارد و ممکن است فردا سازمان صداوسیما مدعی شود ویدئوهای منتشرشده در بستر شبکه‌های اجتماعی نظیر اینستاگرام یا پیام‌رسان‌ها مثل تلگرام و نمونه‌های داخلی آنها نیز «صوت و تصویر فراگیر»‌ند و باید توسط این سازمان تنظیم‌گری و نظارت شوند!

اهمیت وجود تنظیم‌گری

تردیدی نیست که در مساله نظارت بر ویدئوهای اینترنتی (اعم از فراگیر و غیرفراگیر) که مورد مهم و پرسروصدای آن، سریال‌های شبکه نمایش خانگی به‌شمار می‌رود، وجود نهاد تنظیم‌گر و نقش‌آفرینی آن با نظارت دقیق بر پلتفرم‌ها، امری لازم است. سال‌ها تجربه در عرصه‌های گوناگون در تمام دنیا ثابت کرده که می‌توان به «بازار» آزادی عمل قابل توجهی داد، اما نمی‌توان بازار و سرمایه‌دار را با مخاطب (در اینجا کاربر) تنها گذاشت. در آزادترین اقتصادهای دنیا نیز نهاد تنظیم‌گر وجود دارد و همه را به تمکین از قانون وادار می‌کند. با این حال از لزوم وجود اصل تنظیم‌گری در فضای مجازی، نمی‌توان چیزی را نتیجه گرفت که قرار است در ایران اجرا شود. به معنای دیگر، هم مسیر دستیابی به مصوبه اخیر (که گفته شد) و هم نتیجه آن، منطق صحیح حکمرانی ندارد. مهم‌ترین نتیجه مصوبه اخیر شورای عالی انقلاب فرهنگی، نظارت سازمان صداوسیما (ساترا) بر سریال‌های نمایش خانگی است، امری که بارها گفته شده تعارض منافع ایجاد می‌کند؛ چراکه رقیب پلتفرم‌های نمایش خانگی، ناظر آنها شده است.

بحث اصلی: تعارض منافع

اگرچه صحبت درباره تنظیم‌گری که رقیب باشد، توضیح واضحات به‌نظر می‌رسد، اما نگاه مسئولان ساترا (و شاید صداوسیما) به این امر، آنقدر عجیب است که گویی در این باره نیز باید سخن گفت. چندی پیش در نشستی که به مناسبت روز جهانی ارتباطات در دانشگاه تهران برگزار شد و در «فرهیختگان» هم بازتاب داشت، حامد معینی، معاون حقوقی ساترا در پاسخ به بحث تعارض منافع سازمان صداوسیما در تنظیم‌گری پلتفرم‌ها، ساترا را مستقل دانست و گفت: «مثل این است که بگوییم در اتحادیه مرغداران کسی که رئیس اتحادیه می‌شود، نباید مرغداری داشته باشد!» روشن است که رقابت تنظیم‌گر با پلتفرم، اساسا از جنس این مثال مرغ و مرغداری نیست. در توضیح ایراد منطقی تعارض منافع به مصوبه اخیر شورای عالی انقلاب فرهنگی، مرور مثالی از تجربه اخیر جام جهانی، کمک‌کننده است. جایی که ساترا چند روز پیش از شروع مسابقات جام جهانی قطر ۲۰۲۲، در قاعده‌ای تازه اعلام کرد پلتفرم‌ها فقط مجازند مسابقات را از طریق خروجی شبکه‌های ۳ و ورزش تلویزیون پخش کنند. این قاعده جدید، همه مزیت‌های نسبی پلتفرم‌ها شامل صدای گزارشگر متفاوت از گزارش تلویزیون، پخش تصاویر حاشیه‌ای قبل و بعد از مسابقه و... را از بین برد. درواقع بخشنامه نهاد تنظیم‌گر که هدف آن حمایت از پلتفرم‌ها معرفی شده بود، دست پلتفرم‌ها را در رقابت با صداوسیما بست تا نتوانند با تنظیم‌گر رقابت کنند. وقتی تنظیم‌گر همزمان رقیب باشد، این دست مسائل به‌راحتی اتفاق می‌افتد و فقط به ممیزی محتوایی که صداوسیما نمی‌تواند پخش کند، مربوط نیست. در بعضی مسائل دیگر هم ردپای آن را می‌توان دید که به این اکوسیستم ضربه وارد می‌کند. حتی مساله‌ای مثل ممنوع‌الکاری بعضی سینماگران به‌علت مخالفت نهاد تنظیم‌گر، می‌تواند نمایش خانگی را به کلی زمین بزند. کافی است که بعضی محصولات پلتفرم‌ها بابت این مساله، مدت‌ها متوقف شوند و امکان انتشار پیدا نکنند. استفاده از این امکان را در نامه جبلی به رئیسی در شکایت از فیلیمو بابت سریال «سقوط» هم به یاد داریم.

آفت برخوردهای سلیقه‌ای

فارغ از بحث تعارض منافع، ساترا که در سال‌های اخیر خود را نهاد تنظیم‌گر این حوزه دانسته و در مقاطعی به بعضی یا همه پلتفرم‌ها نظارت کرده، برخوردهای سلیقه‌ای نیز نشان داده که نگران‌کننده به‌نظر می‌رسد. احتمالا خبر دارید که در همین ماه‌های اخیر، یک پلتفرم دچار چالش جدی با ساترا بوده و گفته شده بعضی از سریال‌های آن هیچ‌گونه مجوزی از ساترا ندارند، اما گاه در بعضی پلتفرم‌های دیگر، محتوایی با مجوز ساترا منتشر شده که عجیب به‌نظر می‌رسد. درحالی که تصاویری از این محصولات نیز در شبکه‌های اجتماعی منتشر شده، عده‌ای معتقدند بنا به شکل ارتباطات میان پلتفرم‌ها و ساترا، بعضی محصولات و پلتفرم‌ها در ممیزی بیشتر با روی خوش تنظیم‌گر مواجه می‌شوند. نمونه دیگر به سریال استراتژیک «سقوط» برمی‌گردد که البته حواشی فرامتنی هم داشت، اما انتشار بی‌مجوز آن، بلافاصله با مخالفت ساترا مواجه شد؛ اما ساترا بی‌مجوز بودن مجموعه «بی‌گناه» از همان پلتفرم را بعد از هفته‌ها از شروع سریال رسانه‌ای کرد!

نگرانی‌ها از نظارت صداوسیما

مصوبه اخیر شورای عالی انقلاب فرهنگی با واکنش گسترده سینماگران مواجه شد. شمار زیادی از چهره‌های سرشناس با انتشار یک متن و تصویر مشترک در استوری صفحه اینستاگرام، نسبت به این تصمیم واکنش نشان دادند. چهره‌هایی چون محمدحسین مهدویان، ایمان صفا، مهراب قاسم‌خانی، محسن کیایی، علی شادمان، شهرام شاه‌حسینی، رامبد جوان و... نوشتند: «پایان نمایش خانگی. با چراغ سبز رئیس دولت، نمایش خانگی هم دست صداوسیما افتاد و این یعنی سونامی ممنوع‌الکاری هنرمندان و پایان سرگرمی‌های مردم.» جالب اینجاست که شمار زیادی از این چهره‌ها افرادی‌اند که با محصولات همین سازمان صداوسیما به شهرت رسیده‌اند. علاوه‌بر این استوری‌ها، می‌توان به بیانیه صریح خانه سینما نیز اشاره کرد که اگرچه در بسیاری از موارد خلاف نظر اهالی سینما، سکوت رسمی پیشه می‌کند، اما در این مورد بیانیه صریح داد و این مصوبه را «مأیوس‌کننده و مخالف پیشرفت اقتصاد هنرصنعت سینما» دانست. حال باید پرسید چرا هنرمندان تا این اندازه نسبت به انواع نظارت از جانب مدیران صداوسیما بر نمایش خانگی نگران و مضطربند؟ شاید بهتر باشد پاسخ این پرسش را در شرایطی جست که در سال‌های اخیر در تلویزیون به وجود آمده است. فارغ از اصل یکی بودن رقیب و ناظر، به‌نظر می‌رسد فضای سازمان صداوسیما در حال حاضر به نسبت دهه‌های گذشته، تنگ‌تر شده و شاید برخی قصه‌ها، شخصیت‌ها و حتی مفاهیم مطرح‌شده در آثار مختلف، دیگر امکان طرح ندارند. بسیاری از چهره‌های منتشرکننده استوری یادشده که با سریال‌های صداوسیما به شهرت رسیده‌اند، دیگر جایی در رسانه ملی ندارند. به‌عبارت دیگر تلویزیون گویی در جهتی خلاف فضای عمومی کشور در حال حرکت است و این امر، فاصله سرگرمی‌های مورد اقبال بخش زیادی از جامعه را با رسانه بیشتر و بیشتر می‌کند.

آگهی مناقصه عمومی شماره ۲۰۰۲۰۰۵۲۶۵۰۰۰۱۲۷

شهرداری کرج

شهرداری کرج در نظر دارد برابر بودجه مصوب شورای اسلامی شهر، پروژه مندرج در جدول ذیل را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکاران واجد شرایط واگذار نماید.

ردیف	شرح پروژه	مبلغ پروژه به ریال	مبلغ سپرده به ریال	رتبه لازم	نحوه پرداخت قرارداد
۱	تجدید (۱) مناقصه اصلاح هندسی معابر شهری براساس طرح‌های ترافیکی مصوب – منطقه دو – تا سقف اعتبار	۱۶/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۸۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۵ ابنیه یا ۵ راه و ترابری	نقدی

۱-سپرده شرکت در مناقصه به یکی از روش‌های ذیل ارائه گردد. ضمانتنامه بانکی معادل مبلغ فوق که به مدت ۹۰ روز اعتبار داشته و قابل تمدید باشد یا واریز فیش نقدی به مبلغ فوق به حساب ۷۰۰۷۸۶۹۴۸۶۲۳ بانک شهر ۲-برندگان نفر اول و دوم مناقصه هرگاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد. ۳-مبلغ ۱/۰۰۰/۰۰۰ ریال به عنوان هزینه خرید اسناد به حساب ۷۰۰۷۸۵۳۱۳۷۹۵ به نام شهرداری کرج از طریق سامانه الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir می‌بایست واریز گردد. ۴-متقاضیان می‌توانند از تاریخ انتشار آگهی تا ساعت ۱۳:۰۰ تاریخ ۱۴۰۲/۰۴/۰۷ جهت خرید اسناد مناقصه به سامانه الکترونیک دولت (ستاد) مراجعه نمایند. ۵-شرکت کنندگان می‌بایست ضمن بارگذاری ضمانتنامه شرکت در مناقصه در سامانه ستاد، نسبت به تحویل اصل ضمانتنامه تا ساعت ۱۳:۰۰ تاریخ ۱۴۰۲/۰۴/۱۷ به آدرس کرج - میدان توحید - بلوار بلال – شهرداری کرج – طبقه هفتم - اداره امور قراردادها و پیمان‌ها اقدام نمایند. ۶-در صورت بروز هرگونه تناقض در موارد مندرج در آگهی با سامانه ستاد، ملاک عمل سامانه ستاد خواهد بود. ۷-پیشنهادات رسیده در مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۱۷ در کمیسیون عالی معاملات شهرداری کرج مطرح و پس از بررسی و کنترل، برنده مناقصه اعلام خواهد شد. لازم به ذکر است شرکت کنندگان مجاز به حضور در جلسه بازگشایی پاکات خواهند بود. ۸-هزینه چاپ آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.

*جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۲۶-۳۵۸۹۲۴۲۳ تماس گرفته یا به سایت www.karaj.ir مراجعه نمایید. /۲۶

اداره امور قراردادها و پیمان‌ها - شهرداری کرج

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمانشاه
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۱۶۰۰۱۰۰۱۲۳۱ مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۲۴ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای هادی رنجبرقره‌حسنی فرزند صمد به شماره شناسنامه ۳۶۱ شماره ملی ۳۲۵۳۱۸۳۱۳۰ صادره از کرمانشاه، در ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۱۸۵٫۳۰ مترمربع به آدرس کرمانشاه-بخش بیلوار روستای قره‌حسن، واقع در محدوده اراضی پلاک ۳۱۱ اصلی (جهت الحاق به پلاک‌های ۳۸ و ۳۹ فرعی از ۳۱۱ اصلی) بخش یک حومه حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک خریداری مع‌الواسطه از مالک رسمی مشاعی متقاضی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۴/۰۳ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۴/۱۹
شماره: ۹۵۰/م الف/۱۲
سجاد مؤیدی-رئیس ثبت اسناد و املاک

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمانشاه
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۱۶۰۰۱۰۰۱۲۲۷ مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۲۷ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای هادی رنجبرقره‌حسنی فرزند صمد به شماره شناسنامه ۳۶۱ شماره ملی ۳۲۵۳۱۸۳۱۳۰ صادره از کرمانشاه، در ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۴۷۴٫۶۵ مترمربع به آدرس کرمانشاه-بخش بیلوار روستای قره‌حسن، واقع در محدوده اراضی پلاک ۳۱۱ اصلی (جهت الحاق به پلاک‌های ۳۸ و ۳۹ فرعی از ۳۱۱ اصلی) بخش یک حومه حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک خریداری مع‌الواسطه از مالک رسمی مشاعی متقاضی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود درصورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است درصورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۴/۰۳
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۴/۱۹
شماره: ۹۵۲/م الف/۱۲
سجاد مؤیدی-رئیس ثبت اسناد و املاک

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمانشاه
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۱۶۰۰۱۰۰۱۲۱۱ مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۲۷ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای پیام رنجبرقره‌حسنی فرزند احمد به شماره شناسنامه ۲۰ ملی ۳۲۵۹۱۶۲۹۷۶ صادره از کرمانشاه، در ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۴۸۶٫۹۵ مترمربع به آدرس کرمانشاه-بخش بیلوار روستای قره‌حسن، واقع در محدوده اراضی پلاک ۳۱۱ اصلی (جهت الحاق به پلاک‌های ۵۰ فرعی از ۳۱۱ اصلی) بخش یک حومه حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک خریداری مع‌الواسطه از مالک رسمی مشاعی صمد رنجبر محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود درصورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است درصورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۴/۰۳
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۴/۱۹
شماره: ۹۴۸/م الف/۱۲
سجاد مؤیدی-رئیس ثبت اسناد و املاک